

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1259

17.01.2020

Виконуючому обов'язки Голови
Державної фіскальної служби
України

ГУТЕНКУ Д.В.

Шановний Денисе Вікторовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Кісільова І. П., оголошений на засіданні Верховної Ради України 17 січня 2020 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додатки: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.
матеріали на 4 арк.

З повагою

Дмитро РАЗУМКОВ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

«19» грудня 2019 року

№ 142/03/21

**В.о. Голови Державної фіскальної
служби України
Гутенку Д.В**

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ
**(в порядку ст.15 Закону України “Про статус народного депутата
України”)**

*Щодо оподаткування
операцій з реалізації вибухових
речовин марки «ЕРА», які виготовляються
ДП «НВО «Павлоградський хімічний завод»*

Шановний Денисе Вікторовичу!

До мене, як до народного депутата України надійшло звернення Громадської організації “Поліський щит” (далі- Заявник) з приводу наступного.

Як зазначає Заявник, Державне Підприємство «НВО «Павлоградський хімічний завод» одержує за рахунок державного бюджету грошові кошти за утилізацію твердого ракетного палива (щорічно, орієнтовно до 250 млн.грн на рік). Однак, замість здійснення утилізації, за рахунок бюджетних коштів, останнє використовує частину твердого ракетного палива при виготовленні вибухових речовин марки «ЕРА», які в подальшому реалізує та одержує прибуток, розмір якого перевищує 50 000,000 гривень щороку.

Одержані, в результаті реалізації вибухових речовин грошові кошти керівництво підприємства «НВО «Павлоградський хімічний завод» привласнює собі.

Водночас, слід зазначити, про спосіб реалізації вибухових речовин ДП «НВО «Павлоградський хімічний завод» у розрізі фіскального контролю.

Реалізація вибухових речовин здебільшого здійснюється Підприємством на користь суб'єктів господарювання, якими не було отримано дозволів на придбання вибухових речовин, в порядку, визначеному статтею 11 Закону України “Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення”.

При цьому ціна реалізації вибухових сумішей не містила у своєму складі ані реальної собівартості її виготовлення її виготовлення ані витрат на транспортування, що свідчить про значне заниження ціни. Натомість споживачі вибухових речовин, які купують їх у ДП «НВО «Павлоградський хімічний завод», не здійснюючи ДП «НВО «Павлоградський хімічний завод»

самостійного споживання, одразу перепродають суміші третім особам за значно вищою (до +50 % від первинної вартості) ціною.

Реалізація такої схеми є можливою завдяки тому, що Підприємство уникає укладення договорів купівлі-продажу (поставки) вироблених вибухових речовин як товару. Натомість укладаються договори надання комплексних послуг з виготовлення та поставки вибухових речовин.

Слід зазначити, що господарські договори укладаються за правилами, встановленими Цивільним кодексом України з урахуванням особливостей, передбачених Господарським кодексом України, іншими нормативно-правовими актами щодо окремих видів договорів.

У змісті договору прийнято розрізняти істотні, звичайні та випадкові умови. Істотними визнаються ті умови, без яких даний вид договору не може вважатися укладеним. Тому, істотні умови визначають обов'язковий зміст договору (наприклад, ціна в договорі купівлі-продажу).

В свою чергу, укладені Підприємством договори містять ознаки різних цивільно-правових договорів, в тому числі, договору перевезення, яке здійснюється тільки при наявності належним чином оформлених товарно-транспортних накладних, які оформляються вантажовідправником, також предмет таких договорів вказує на приховування операції купівлі-продажу (у цьому випадку емульсійних вибухових матеріалів).

У процесі виробничої діяльності людина взаємодіє з певними засобами виробництва і створює конкретні матеріальні блага – продукцію. Виріб – одиниця промислової продукції, кількість якої визначається в штуках, тонах, інших одиницях виміру. Виріб готовий – закінчений у процесі виробництва виріб, який повністю укомплектований, відповідає діючим стандартам, відправлений на склад готової продукції й оформлений відповідними документами. Виріб має властивості товару і може виступати його різновидом. Таким чином, можна констатувати, що зазначені у предметі договорів та специфікаціях до них “послуги по виготовленню емульсійних матеріалів”, фактично є готовою продукцією (виробом, товаром), що має матеріальний характер та визначену ціну. Виробництво готової продукції не є послугою у розумінні Цивільного та Господарського кодексів України, оскільки виробництво являється процесом, а готова продукція – кінцевим (завершеним) результатом.

Послуга – це результат взаємодії виконавця і споживача чи результат власної діяльності виконавця, спрямованої на задоволення потреб споживача (наприклад, виконання окремих робіт). Загальними ознаками, які об'єднують всі договірні зобов'язання про надання послуг у єдину групу, є особливість об'єкта. Вони полягають у тому, що мають нематеріальний характер. При послугах продається не сам результат, а дії, які до нього призвели. Стаття 177 ЦК України серед переліку об'єктів цивільних прав розглядає послугу як самостійний об'єкт. Предметом договору є надання послуг різного роду за завданням замовника. Специфічні характеристики послуг відрізняють її від товару. Для послуги характерна непомітність (її не можна взяти в руки, зберігати, транспортувати, складувати); послуга є невичерпною (незалежно від кількості разів її надання її власні характеристики не змінюються). Послуги відрізняються і від робіт, проте різниця вже не є такою чіткою.

Згідно із положеннями частини першої статті 901 Цивільного кодексу України за договором про надання послуг одна сторона (виконавець) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, що споживається в процесі вчинення певної дії чи здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором. Характерною ознакою послуг є відсутність результату майнового характеру, невіддільність від джерела або від одержувача, синхронність надання й одержання, синхронність надання й одержання, неможливість зберегти, споживчість послуги при її наданні.

Аналогічно п.14.1.185 ст. 14 Податкового кодексу України з метою оподаткування постачання послуг – будь-яка операція, що не є постачанням товарів, чи інша операція з передачі права на об'єкти права інтелектуальної власності та інші нематеріальні активи чи надання інших майнових прав стосовно таких об'єктів права інтелектуальної власності, а також надання послуг, що споживаються в процесі вчинення певної дії або провадження певної діяльності.

Таким чином, договір про надання послуг не дає права на перехід права власності на товар, майно та інші активи.

Згідно ж положень статті 655 ЦКУ за договором купівлі-продажу одна сторона (продавець) передає або зобов'язується передати майно (товар) у власність другій стороні (покупцеві), а покупець приймає або зобов'язується прийняти майно (товар) і сплатити за нього певну грошову суму. Положення щодо договорів – купівлі продажу, викладених в главі 54 ЦКУ поширюються на всі договори, але в будь-якому разі визначальною ознакою всіх видів договорів купівлі-продажу є оплатне та безповоротне відчуження продавцем майна (товару) і перехід його у власність покупця, однак за інших обставин відносини за договором вже буде неможливо кваліфікувати як купівлю – продаж.

Таким чином, ДП «НВО «Павлоградський хімічний завод», прикриваючи фактичну операцію з продажу вибухових матеріалів договором про надання послуг з їх виготовлення досягає одразу двох цілей:

- можливість здійснення продажу вибухових матеріалів суб'єктам, які не мають відповідних дозволів на їх придбання;
- протиправної штучної мінімізації доходів державного підприємства, а відтак і значного зменшення бази оподаткування .

З огляду на вищевикладене та відповідно до ст. 15 Закону України “Про статус народного депутата України” прошу Вас перевірити факти викладені у даному запиті та вжити, в межах компетенції, необхідні заходи реагування.

Про розгляд запиту прошу письмово повідомити мене у строки визначені Законом України “Про статус народного депутата України”.

Додатки:

- Копія звернення на 4 –х арк.

**З повагою,
народний депутат України**

**І. Кісільов
(№142)**